

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma:	Kfv.IV.37.803/2025/2.
A tanács tagjai:	Dr. Sugár Tamás a tanács elnöke Dr. Dobó Viola előadó bíró Dr. Balogh Zsolt bíró Dr. Bögös Fruzsina bíró Dr. Kiss Árpád Lajos bíró
A felperes:	Felperes1 Cím2
A felperes képviselője:	Dr. Bagossy Attila József ügyvéd Cím3
Az alperes:	Hajdú-Bihar Vármegyei Kormányhivatal Városi1 Járási Hivatala Cím1
Az alperes képviselője:	Dr. Varga Emese kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	gyermekek otthongondozási díjával kapcsolatos
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	közigazgatási jogvita a felperes
Az elsőfokú bíróság jogerős határozata:	
ítélete	a Debreceni Törvényszék 5.K.700.366/2025/24. számú

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2006. augusztus 18. napján született gyermeke súlyosan fogyatékos, gyermekkori autizmusban és enyhe mentális retardáció enyhe viselkedésromlással megbetegedésekben szenved. A gyermek a Városi1 Név1 tanulója, az intézmény gyermek által történő igénybevétele a felperes rendszeres közreműködését teszi szükségessé. A felperes 2019. évtől kezdődően részesült a beteg gyermeke jogán folyósított gyermekek otthongondozási díjában.

[2] Az alperes a hivatalból esedékes felülvizsgálat eredményeként a 2023. október 9. napján kelt HB-02/ESZEUR/03244-7/2023. ügyiratszámú határozatával megszüntette a felperes gyermekek otthongondozási díjára való jogosultságát és az ellátás folyósítását 2023. december 31. napjával bezárólag. Megállapította továbbá, hogy a felperes a továbbiakban – arra irányuló külön kérelem alapján – alapösszegű ápolási díjra jogosult. A Debreceni Törvényszék a felperes ezen döntés felülvizsgálata iránt előterjesztett keresetlevelét a 2024. november 12. napján kelt 5.K.700.161/2024/10. számú jogerős végzésével visszautasította annak elkesztettsége miatt.

[3] A felperes 2024. november 21. napján az ellátás megállapítása iránt terjesztett elő kérelmet, amelyet az alperes elutasított a 2024. december 13. napján kelt HB-02/ESZEUR/04651-6/2024. számú határozattal. Az eljárás során beszerzett 2024. november 30. napján kelt szakmai vélemény alapján az alperes azt állapította meg, hogy az ápolat gyermek esetében nem áll fenn az önellátásra képtelenség, mint jogosultsági feltétel. A kirendelt szakértő az ellátás megállapításához szükséges 8 pont helyett 6 pontra értékelte az ápolat gyermek önellátási képességét.

A felperes keresete, az alperes védekezése

[4] A felperes kereseti kérelmet terjesztett elő az alperes határozatával szemben, amelyben kérte a határozat megsemmisítését és alperes új eljárás lefolytatására kötelezését. Álláspontja szerint gyermekének önellátásra való képtelensége fennáll, mivel állapotában a korábbiakhoz képest rosszabbodás következett be, egyebek mellett az öltözködésben, fürdésben is segítségre szorul, emiatt legalább 8 pontot kellett volna kapnia a szakértői vizsgálat során. A gyermek állapotának alátámasztására csatolta a Név2 elmeorvógyászati szakrendelő által 2024. december 20. napján kiállított ambuláns lapot, emellett a gyermek önellátási képességének vizsgálata céljából indítványozta igazságügyi szakértő kirendelését, illetőleg tanúbizonyítási indítvány keretében kérte a gyermek édesapjának meghallgatását.

[5] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a szakértői vélemény aggálytalan, valamint azt, hogy a szakértő helytállóan foglalt állást a gyermek önellátási képességét illetően.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében a felperes keresetét elutasította.

[7] A bíróság a perben azt vizsgálta, hogy a felperes gyermekének önellátási képessége az igényelt ellátás vonatkozásában megfelel-e a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (továbbiakban: Szocvtv.) 38. § (1)-(4) bekezdések,

valamint a pénzbeli és természetbeni szociális ellátások igénylésének és megállapításának, valamint folyósításának részletes szabályairól szóló 63/2006. (III. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 21. § (2) bekezdés vonatkozó rendelkezéseinek.

[8] Mivel a gyermek önellátási képességének megítélése szakkérdésnek minősült, a bíróság a felperes indítványára igazságügyi szakértő kirendeléséről döntött. A kirendelt igazságügyi orvosszakértő a gyermek részére 7 pontot véleményezett azzal, hogy amennyiben az oktatási intézmény igazolást állít ki azon a heteroanamnézis alapján fennálló tényről, miszerint a köznevelési intézmény látogatása során a gyermek nem csupán közlekedésében igényel kíséretet, hanem a felperes folyamatos felügyelete szükséges a dühkitörések miatt, akként a véleményét az igazolás tartalma függvényében kiegészíti. A felperes a perben benyújtotta a Városi1 Név1 által 2025. szeptember 5. napján kiállított jellemzést, amelyre figyelemmel a bíróság elrendelte a szakvélemény kiegészítését.

[9] A szakértő az iskolai igazolásban foglaltakat is alapul véve akként foglalt állást, hogy a köznevelési vagy szakképző intézmény, nappali ellátást nyújtó szociális intézmény látogatása kapcsán 1 pont helyett 2 pont határozható meg, azaz a gyermek intézménylátogatás esetenkénti felügyeletet igényel. Mindezt az alapvéleményben megállapított 7 pont 8 pontra módosult, amely alapján a perszakértő az ápolat gyermek önellátásra képtelenségét állapította meg azzal, hogy ezen állapot a gyermek pszichiátriai gyógyszerelésére figyelemmel 2024. december 20. napjától véleményezhető.

[10] A felperes a kiegészített szakvéleményt elfogadta, majd utóbb, annak aggályos voltára figyelemmel indítványozta annak további kiegészítését arra hivatkozva, hogy ugyan a gyermek gyógyszeres kezelése a perszakértő véleménye alapján is 2024. december 20. napjától kezdődött, azonban a gyermek már ezen időpontot megelőzően is járt ideggondozóba, legutóbb 2025. szeptember 23. napján jelent meg szakrendelésen, ahol emelték a gyógyszeradagját.

[11] A bíróság megállapította, hogy a szakértő szakvéleményét, illetőleg annak kiegészítését a Korm. rendelet 1. számú mellékletében meghatározott szempontok és pontozási rendszer szerint készítette el, továbbá a gyermek tartós betegségéből eredő önellátási képtelenségét alátámasztó körülményekről külön értékelést is készített, valamint a kiegészítésében indokát adta a megelőző eljárásban készített szakvéleménytől való eltérés okának. A szakértői véleményt a felperes azon hivatkozása sem tette aggályossá, hogy a gyermek már 2024. december 20. napját megelőzően is járt pszichiátriai szakrendelésre. A bíróság e körben hangsúlyozta, hogy a felperes gyermeke nem vitásan súlyosan fogyatékos, amelyből adódóan rendszeres orvosi kezelésre szorul.

[12] A perben eldöntendő szakkérdés azonban a gyermek önellátási képességének vizsgálata volt, amellyel összefüggésben a szakértő a gyermek tartós betegségéből eredően önellátásra képtelen voltának kezdő időpontját azért véleményezte 2024. december 20. napjától kezdődően, mert a gyermek pszichiátriai gyógyszerelése ezen időponttól volt bizonyítható, a gyermek kihívást jelentő viselkedése is ezen dátumhoz köthető. A törvényszék megállapította, hogy a szakértő a szakvéleményét összességében kellő részletességgel megindokolta, ezért az aggálytalan szakértői véleményt elfogadta az ítélet alapjául. Emiatt a bíróság szükségtelennek tartotta a gyermek önellátási képességének vizsgálata körében a felperes tanúbizonyítási indítványának fogantatását.

[13] A törvényszék ugyanakkor rámutatott, a szakértő az ápolat gyermek önellátásra képtelen voltát a felülvizsgálandó alperesi határozat meghozatalát követő időponttól véleményezte, ezért a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (2) bekezdése alapján jogszabálysértést nem tudott megállapítani.

[14] A Kp. 85. § (2) bekezdéséhez fűzött Nagykommentárban foglaltak felhívásával a bíróság hangsúlyozta, hogy a jelen közigazgatási jogvita tárgya a Kp. 4. § (3) bekezdésének a) pontja szerinti egyedi döntés (közigazgatási határozat) volt, a közigazgatási tevékenység megvalósításakor fennálló tények közigazgatási határozatok esetében pedig továbbra is a határozat meghozatalakor fennálló tényeket jelenti. Mindezért a közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata szempontjából a közigazgatási tevékenység megvalósításának időpontjának az alperes határozata meghozatalának napja (2024. december 13.) tekintendő és nem a felperes által hivatkozott, a keresettel támadott határozat felperes által történt átvételének az időpontja (2024. december 20.). A bíróság ezért megállapította, hogy a keresettel támadott határozat a felperes által megjelölt okból nem jogszabálysértő.

[15] A bíróság ugyanakkor utalt arra, hogy a felperes az igazságügyi orvosszakértői véleményben foglaltak alapján újabb igénybejelentéssel élhet az alperesnél, aki az abban foglaltakra is figyelemmel véleményezi a gyermek önellátási képességét és rendelkezik a kérelem elbírálásáról.

A felülvizsgálati kérelem

[16] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet.

[17] Kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását kérte oly módon, hogy a felülvizsgálati bíróság az alperes határozatának megsemmisítése mellett az alperest kötelezze új eljárás lefolytatására. Másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az eljárt bíróság új eljárás lefolytatására, és új határozat meghozatalára utasítását.

[18] Álláspontja szerint a törvényszék a Kp. 85. § (2) bekezdésének megsértésével határozott a kereset elutasításáról. Az ítéletének hivatkozási alapját képező Kp. 85. § (2) bekezdése kifejezetten akként rendelkezik, hogy a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja. A közigazgatási határozat meghozatalával azonban a közigazgatási tevékenység még nem tekinthető megvalósultnak, hiszen a közigazgatási határozat megváltoztathatatlansága a véglegességhez kapcsolódik, az anyagi jogerő beálltával jön létre, módosul, avagy szűnik meg az érintett anyagi jogviszony.

[19] Előadta továbbá, hogy 2024. december 20. napján vette kézhez a gyermekek otthongondozási díja megállapítása iránti kérelme elutasításáról rendelkező határozatot, ezért a véglegesség és annak hatásai nem a határozat meghozatalának időpontjához igazodnak, hanem 2024. december 20. napjához. A közigazgatási tevékenység e napon valósult meg, hiszen 2024. december 20. napját megelőzően egyáltalán nem volt, nem lehetett tudomása arról, a közigazgatási szerv milyen döntést hozott a kérelme tárgyában. A közigazgatási tevékenység megvalósulása szempontjából nem annak van jelentősége, hogy a közigazgatási szerv mikor hoz határozatot az ügyben, hanem annak, hogy maga az ügyfél mikor értesül a közigazgatási szerv döntéséről, mely a jogát vagy jogos érdekét közvetlenül érinti. Amennyiben a törvényszék a határozat véglegessé válásának időpontjában fennállt tények alapján bírálta volna el a keresetet, a gyermek önellátásra képtelen voltának szakértői általi bizonyítottasága a kérelmet elutasító közigazgatási határozat megsemmisítését eredményezte volna.

[20] Felülvizsgálati kérelem befogadásának alapjaként a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontjára hivatkozott, mely szerint az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. A megjelölt

jogszabálysértéssel összefüggésben kifejtette, hogy a közigazgatási eljárásokban a határozat meghozatalának és véglegessé válásának időpontja gyakorta elválík egymástól, a döntés közlésére, ezáltal véglegessé válására a határozat meghozatalához képest későbbi időpontban kerül sor. Ebből fakadóan nagyobb számú közigazgatási peres eljárást befolyásolhat az alapul fekvő ügyben felvetett jogkérdés, miszerint a határozat meghozatalát követően, de annak véglegessé válását megelőzően bekövetkezett körülményváltozást a bíróság vizsgálat tárgyává teheti-e, avagy sem. Amennyiben a jogalkotó a határozat meghozatalának időpontjához kívánta volna igazítani a közigazgatási perben eljáró bíróság döntési jogkörét, úgy ennek megfelelően is rendelkezhetett volna a Kp. 85. § (2) bekezdésében a döntési jogkör korlátairól.

[21] A jelen ügghöz hasonló esetekben a bíróság döntési jogkörének, vizsgálódási körének kiszélesítése egyúttal az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 4. §-a szerinti hatékonyság elvének érvényesülését is elősegítheti, mivel a határozat véglegessé válásáig bekövetkezett és a felperes számára az otthongondozási díj iránti kérelme kedvező elbírálását eredményező körülmény bíróság által történő figyelembevétele esetén elkerülhető lett volna a kérelem ismételt benyújtása a járási hivatalhoz avégett, hogy 2024. december 20. napjától az otthongondozási díjra való jogosultságát az alperes közigazgatási szerv – a perben beszerzett szakértői vélemény alapján – megállapítsa.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet megvizsgálta és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[23] A Kp. 117. § (4) bekezdése előírja, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[25] A Kúria a befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében a jogerős ítélet fél által állított jogellenességét nem vizsgálhatja, mert ezzel megfordítaná a döntései sorrendjét, és a befogadást követő érdemi vizsgálatot előlegezné meg már a befogadási szakaszban (Kfv.VII.37.557/2024/2.).

[26] A felperes a felülvizsgálati eljárás lefolytatását a felmerült jogkérdés (miként értelmezhető a közigazgatási cselekmény megvalósításának időpontja) különleges súlyára, társadalmi jelentőségére hivatkozással kérte. A megjelölt befogadási ok kapcsán alapvetően a Kp. 85. § (2) bekezdésével összefüggő ítéleti megállapítások jogszerűségét vonta kétségbe.

[27] A felvetett jogkérdés különleges súlya akkor állapítható meg, ha a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, nagy számú új típusú ügy esetén a jogegység, vagy a jogbiztonság érdekében szükséges a Kúria iránymutatása. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti (Kfv.IV.37.960/2020/2.). Mindez azt jelenti, hogy az adott ügy – illetve a bíróság által abban elfoglalt jogi álláspont – ne csak az adott ügyben érintettekre legyen kihatással közvetve, hanem az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetét illetően is irányt mutasson (Kfv.III.37.778/2020/2.). A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában (Kfv.VII.37.666/2023/2.; Kfv.VII.37.717/2023/2.).

[28] A Kúria azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása az egyedi tényállású ügyön túlmutató, különös súlyú, jelentőségű, a jogalanyok széles körét érintő jogkérdés eldöntése érdekében nem szükséges. A felmerült jogszabályhely értelmezését a Kúria egy korábbi döntésében már elvégezte. Megállapította, hogy „a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja. Az elsőfokú bíróság eljárása e törvényi követelményeknek megfelelt, a felperesek gyermekvállalási támogatásra való jogosultságát az alperesi határozat meghozatalakor fennálló tényállás alapján, a felperesek 2019. szeptember 27-én előterjesztett kérelmében foglaltak szerint vizsgálta...” (Kfv.IV.35.534/2020/4. Indokolás [16] bekezdés).

[29] Az a körülmény, hogy a felperes a jogerős ítéletben foglalt jogértelmezéssel nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából nem értékelhető olyan körülményként a Kúria gyakorlatában, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná (Kfv.VII.45.058/2023/2., Kfv.IV.37.306/2024/3.).

[30] A kifejtettek alapján jelen ügyben a Kp. 118. § (1) bekezdés felülvizsgálati kérelemben megjelölt a) pont ab) alpontja szerinti befogadási ok nem állt fenn, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[31] A felülvizsgálati kérelem befogadása a felmerült jogkérdés társadalmi jelentőségének fennállása esetén is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott kérdésben még nem foglalt állást közzétett határozatában.

Záró rész

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[33] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja szerint illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[34] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. december 16.

Dr. Sugár Tamás s.k.

a tanács elnöke

Dr. Dobó Viola s.k.
előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt s.k.
bíró

Dr. Bögös Fruzsina s.k.
bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül: